

skrap, saaledes at Underskuddet i en vis Forstand bliver større i Opgørelsen, end det efter mere milde Opgørelsesprincipper vilde være. Det skal jeg for øvrigt ikke komme ind paa, men sikkert er det, at der er et stort og voksende Underskud for Københavns Kommune i Øjeblikket.

Man kan nu spørge om Grundene dertil, og da maa jeg svare, at Grundene i nogen Grad, men ogsaa kun i nogen Grad, ere af en lignende Karakter som de, der fremkalde det store Underskud paa Statens Budget. En Grund er naturligvis de daarlige Tider, i den Forstand, at disse have bevirket, at der ikke er foregaaet en saadan Fremgang i Københavns Skatteindtægt, som i bedre Tider kunde have været mulig. Men Hovedgrunden er og bliver de stærkt voksende Udgifter. Nu kan det være Genstand for Strid, om disse Udgifter behøvede at vokse saa stærkt, som de ere voksende i de senere Aar, men givet er det, at de maatte vokse og maatte vokse meget stærkt. Og hvis man paa dette Punkt vil rette Bebrejdelser mod Københavns Kommunalbestyrelse, vil denne jo unægtelig kunne føre særdeles vægtige Grunde i Marken til sit Forsvar. Man vil fra Kommunalbestyrelsens Side kunne sige dette: Ja, Hovedparten af de forøgede Udgifter, som ere faldne i de senere Aar, skyldes Love, som ere vedtagne af Lovgivningsmyndighederne, der paalægge Københavns Kommune som Pligt betydeligt forøgede Udgifter. Det gælder saaledes Lovene om Hjelpekasser og Arbejdsløshedskasser, det gælder i ikke ringe Grad den i 1908 vedtagne Lov om Underholdsbidrag for Børn. Det gælder paa en anden Maade den Skolelov, vi vedtog for nogle Aar siden, der har bevirket, at man har maattet indføre Mellemskolen i København med en betydelig Udgift. Og som en Følge af Lønningsloven for Lærere maatte ogsaa Københavns Kommune gaa til betydelige Udgifter til forøgede Lærertilsløninger. Det gælder i Virkeligheden ogsaa Lønningslovene for de fire civile Etater, der naturlig have medført, at ogsaa Københavns Kommune maatte forøge Lønningerne for sine Tjenestemænd. Alle disse Lønningslove, der ere vedtagne af Lovgivningsmagten og ogsaa af dette høje Ting, have bragt Københavns Kommune stadigt og hastigt voksende Udgifter.

Den Vej, man fra Kommunens Side først og fremmest har tænkt paa at gaa for at skaffe større Midler, har været en Ændring i Indkomstskatten og Indførelse

af en Formueskat. Den nuværende Indkomstskat er jo en meget beskedent Del af Københavns samlede Indtægter, en langt beskednere Del, end Formue- og Lejlighedsskatten er for Provinsbyerne. En Formueskat findes slet ikke i København. Forslaget gaar nu ud paa en Forhøjelse af Indkomstskatten i Forhold til de nugældende Regler. Denne Forhøjelse vil jo stille sig lidt forskellig, enten man sammenligner med de almindelig gældende Regler, eller man sammenligner med den i det sidste Aar gældende Regel, hvor Kommunen i Stedet for de sædvanlige $2\frac{1}{2}$ pCt. har haft en Skatteprocent paa $2\frac{3}{4}$ i Henhold til Loven om ekstraordinær Hjælp overfor Arbejdsløsheden. Regner man med de $2\frac{1}{2}$ pCt., bliver Forøgelsen efter Kommunalbestyrelsens Beregning 550,000 Kr. Lægger man de $2\frac{3}{4}$ pCt. til Grund, hvad der i en vis Forstand er det naturlige, fordi man da gaar ud fra det, der gælder i Aar, bliver Forøgelsen kun 130,000 Kr. Dertil er dog at bemærke, at man i Folketinget har indsat en Ændring om at tage lidt haardere paa en enkelt Klasse af de københavnske Skatteydere, nemlig de ugifte, baade Mænd og Kvinder. Deres Skat skal beregnes af en Indtægt af 15 pCt. højere end deres virkelige Indtægt. Der kan naturligvis tvistes om, hvorvidt denne Bestemmelse er heldig og rimelig. Jeg vil være tilbøjelig til at tro, at det i alt Fald kan være underkastet Tvivl for ganske unge Personers Vedkommende og for Personer med ringe Indtægt, men det hører jo til de Ting, man kan drøfte under de kommende Forhandlinger. Gennemføres dette Forslag, vil det efter Kommunalbestyrelsens Beregning give en forøget Indtægt paa 160,000 Kr. og for saa vidt forslaa mere end hele Bestemmelsen om Skalaens Forandring for Indkomstskattens Vedkommende.

Desuden har man fra Københavns Side ønsket, og det er ogsaa vedtaget i Folketinget, at der skulde indføres en Formueskat. Den skulde dog kun betales af Formuer over 20,000 Kr., dog skulde den ogsaa betales for lavere Formuers Vedkommende, naar vedkommende havde 800 Kr. eller derover i Indkomst. Der skal ved Formueskatten være en progressiv Skala, ganske vist kun i 2 Trin. Indtil 100,000 Kr. skal der betales 0,3 pro mille og af Formuer over 100,000 Kr. 0,3 pro mille af de første 100,000 Kr. og dernæst 0,6 pro mille. Hele denne Formueskat er af en meget beskedent Karakter. Den vil nemlig efter Beregningen indbringe 390,000 Kr.,